

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **Ł. L.**

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 października 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

**postanowił:**

**wniosku nie uwzględnić**

## UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 września 2023 r. (data wpływu) obrońca skazanego Ł. L. wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 18 listopada 2021 r., sygn. akt II K 328/21, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 8 lutego 2023 r., sygn. akt VI Ka 40/22. W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazał, że u skazanego rozpoznano chorobę psychiczną skutkującą koniecznością leczenia szpitalnego. W efekcie zdaniem obrońcy natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności może się wiązać ze znacznym pogorszeniem stanu zdrowia psychicznego skazanego. Nadto, w ocenie obrońcy za przedmiotowym wnioskiem przemawia wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej w sprawie kasacji, a wykonanie kary przed jej rozpoznaniem spowodowałoby dla zdrowia psychicznego skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

**Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.**

Wniosek ten nie jest zasadny i dlatego nie podlegał uwzględnieniu.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku ze złożoną kasacją może nastąpić jedynie wyjątkowo. Wchodzi to w rachubę tylko wtedy, gdy ujawnią się szczególne okoliczności za tym przemawiające. Łączy się to z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć, które powinny podlegać niezwłocznemu wykonaniu.

Jako podstawę swego wniosku obrońca wskazuje okoliczność, że u skazanego rozpoznano chorobę psychiczną skutkującą koniecznością jego leczenia szpitalnego. Odwołanie się do tej okoliczności nie może jednak przynieść oczekiwanego przez obrońcę efektu. Otóż od dawna utrwalone jest już w orzecznictwie stanowisko, że tego rodzaju okoliczności mogą być ewentualnie rozważane w płaszczyźnie zastosowania instytucji prawa karnego wykonawczego, jak przerwa czy odroczenie wykonania kary, a nie konstrukcji z art. 532 § 1 k.p.k.

Za wstrzymaniem wykonania orzeczenia nie przemawia też ogólnikowe tylko odwołanie się przez obrońcę do słuszności zarzutów jego kasacji. Wprawdzie do szczególnych okoliczności, wskazujących na potrzebę wstrzymania wykonania orzeczenia zaliczyć należy również rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, co wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a w konsekwencji nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania, to jednak w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest od dawna stanowisko, że to sam skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu z formułowanymi w kasacji zarzutami, wykazać właśnie szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar. Tego obrońca w swoim wniosku nie czyni. Zasadność zaś zarzutów kasacji powinna zostać szczegółowo przeanalizowana przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej (co nastąpi już 25 października 2023 r.). Oceny takiej nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania kasacji, w sytuacji, gdy omawiana skarga nie podnosi tego rodzaju uchybień, które w sposób oczywisty, a więc bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy, wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność. Podnieść także należy, że w pisemnej

odpowiedzi na tę skargę prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście wręcz bezzasadnej.

Dlatego też, nie przesądzając na tym etapie trafności zarzutów kasacji, nie można uwzględnić przedmiotowego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na względzie, orzeczono, jak na wstępie.

[SOP]

[a!]